

Ганна Таран,

кандидат філософських наук, доцент,

доцент кафедри філософії

Київський національний університет будівництва та архітектури

ДИЗАЙН ЯК НАПРЯМОК ВСЕОСВІТИ МАЙБУТНЬОГО: ФІЛОСОФСЬКИЙ ДИСКУРС

Мета дизайну (художнього конструювання) полягає у формуванні гармонійного предметного середовища, яке найбільш повно задовольняє матеріальні та духовні потреби людини.

Завдання дизайну – формування гармонійного предметного середовища, що найбільш повно задовольняє матеріальні і духовні потреби людини. Тому дизайн створює матеріальні цінності, які безпосередньо в процесі художнього конструювання набувають естетичної цінності.

Завдячуючи філософському осмисленню дизайну як напряду можемо прогнозувати успіх розвитку галузі за рахунок інноваційних технологій та спрямувань.

Доступність та важливість дизайнерської галузі вже сьогодні голосно про себе заявляє у багатьох сферах, а у майбутньому тільки зростатиме.

Візуальний дизайн важливий, оскільки він допомагає створювати привабливі та незабутні враження, покращує користувацький інтерфейс і взаємодію з користувачем, сприяє ефективній комунікації та сприяє впізнаваності та ідентифікації бренду.

У відповідності з іншою точкою зору виникнення дизайну відносять до початку ХХ сторіччя, коли художники зайняли ведуче

місце в ряді галузей промисловості і отримали можливість формувати фірмовий стиль підприємств і впливати на товарну політику випуску товарів. Початком історії дизайну вважається 1907 рік, коли художник, архітектор, дизайнер Петер Беренс почав роботу в компанії «Allgemeine Elektrizital Gesellschaft». Попередні ж десятиліття були лише періодом теоретичної підготовки майбутнього практичного дизайну.

Відповідно до третьої точки зору щодо історії виникнення дизайну про професію дизайнера можна казати тільки після появи перших дипломованих спеціалістів. Це відбулося в 1920 році, коли у деяких країнах світу були створені перші учбові заклади, які готували художників – мастерів вищої кваліфікації для промисловості, а також інструкторів і керівників для професійно-технічної освіти. Цей напрямок дизайну вважається європейським «академічним». Поступово в Англії, Німеччині, Австро-Угорщині, Скандинавських та деяких інших європейських країнах почали формуватися такі художньо-промислові школи, де перейшли від малювання античних голів та копіювання орнаментів до нових засад навчання: роботі з формою і кольором на ґрунті загальних закономірностей, що зустрічаються в природі.

Уявімо суспільство, де кожен громадянин володіє не лише знаннями з різних галузей, а й дизайнерським мисленням. Це не просто вміння малювати чи створювати красиві об'єкти. Це набагато глибше.

Філософський погляд на дизайн у всеосвіті майбутнього, на нашу думку передбачає:

Розвиток критичного та системного мислення: Дизайн за своєю суттю є процесом розв'язання проблем. Він вимагає аналізу ситуації, виявлення потреб, генерації ідей, їхньої оцінки та

втілення. Включення дизайну у всеосвіту сприятиме формуванню людей, здатних комплексно мислити, бачити зв'язки між різними явищами та приймати обґрунтовані рішення.

Виховання емпатії та людиноцентричності: Хороший дизайн завжди орієнтований на користувача, на його потреби та досвід. Вивчення принципів дизайну спонукатиме до розуміння інших, до врахування їхніх перспектив, що є ключовим для побудови гармонійного суспільства.

Формування креативності та інноваційності: Дизайн – це про пошук нових рішень, про вихід за межі звичного. Освоєння дизайнерських інструментів та методологій стимулюватиме творчий потенціал кожної людини, незалежно від її основної професії. У світі, що постійно змінюється, здатність до інновацій стає життєвою необхідністю.

Усвідомлення естетичної та етичної відповідальності: Дизайн має потужний вплив на наше оточення та наше сприйняття світу. Всеосвіта, що включає дизайн, повинна виховувати розуміння цієї відповідальності, спонукати до створення естетично привабливих та етично обґрунтованих рішень, які не завдають шкоди людині та довкіллю.

Інтеграцію знань з різних дисциплін: Дизайн не існує у вакуумі. Він спирається на знання з інженерії, психології, соціології, мистецтва, технологій та багатьох інших галузей. Включення дизайну у всеосвіту сприятиме глибшому розумінню взаємозв'язку між різними сферами знань та їхньому практичному застосуванню.

Таким чином, дизайн у контексті всеосвіти майбутнього перестане бути лише професійною галуззю. Він стає фундаментальною складовою гуманітарної культури, інструментом

для розвитку особистості, формування відповідального громадянина та створення кращого майбутнього.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Манціні, Е. (2015). Дизайн, коли кожен – дизайнер: Вступ до дизайну соціальних інновацій. Кембридж: MIT Press.
2. Флюссер, В. (1999). Філософія дизайну. Роттердам: Verlag der Buchhandlung Walther König.
3. Harvard Design Magazine. (н.д.). Штучний інтелект у дизайні. Отримано з: <https://www.harvarddesignmagazine.org/>